

פרק כ' תצא

כ' יקח איש אשה... והיה אם לא תמצא חן בעיניו... וכתב לה ספר כריתת (כד, א)

בגמרה (גטין כד ע"ב) מבואר, שאדם שיש לו שני נשים, ורוצה לגרש את שתיהן, איןו יכול לגרשן בaget אחד, משום שנאמר: "וכתב לה ספר כריתת" - לה, לשם.

והוא הדין שאי אפשר לקדש שתי נשים יחידי בשטר אחד, משום שהקיים הכתוב "הויה לייצהה" [קדושים] לagetין].

והנה אומרים אנו, כי הקב"ה "מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקדושין", והינו - אומר המהר"א - במעמד הר סיני, שההר היה בבחינת חפה, והتورה הייתה שטר הקדושים.

אלא ששאלת השאלה: הלא עם ישראל מרכיב מאנשים רבים, וכייז נתן היה לקדש את כולם בבבאת אחת על ידי שטר קדושים אחד?

התשובה היא, כי באמת לא היו שם אנשים רבים, אלא "ויחן שם ישראל" - "כאיש אחד בלב אחד".

דבר זה - אומר "ילקוט הגרשני" - מרמז בפסקוק: "ה' עד לעמו ייתן", "עד" זו התורה, ואיך ניתן אותה ה' לנו? התשובה היא: "ה' יברך את עמו בשלום" - כיוון שכולם חייו בשלום ובאחדות, כאיש אחד בלב אחד.

מקורי: הרב שלמה לוינשטיין